

בש"פ 8745/22 - סמי שפדייב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8745/22

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העורר: סמי שפדייב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
12.12.2022 שניתנה במסגרת מ"ת
39869-11-22 על ידי כבוד השופט ניצן סילמן

תאריך הישיבה: י"ט בטבת התשפ"ג (12.1.2023)

בשם העורר: עו"ד ליאור בר-זהר
בשם המשיבה: עו"ד עינת גדעוני

החלטה

לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי (כבוד השופט ניצן סילמן) במסגרתה הוחלט על מעצרו של
העורר עד תום ההליכים.

בא-כוח העורר טען כי קיימת חולשה בראיות, וזאת בעיקר בשל היעדר ראיות פורנזיות הקושרות את העורר
לאירוע וכן לאור מצבו הנפשי של המתלונן, המקשה על מתן אמון בעדותו. כן טען כי הגם שלעורר יש עבר פלילי, הרי
שמדובר בעבר מרוחק ואין בו כדי להצדיק קבלת החלטה על מעצר עד תום ההליכים ללא תסקיר שירות מבחן.

באת-כוח המשיבה התנגדה לערר. לשיטתה קיימות ראיות לכאורה הקושרות את העורר לאירוע, ובכללן זיהוי
על ידי המתלונן וזיהוי רכבו הייחודי על ידי מספר עדים. כן הבהירה כי לאור עברו הפלילי, ואופי האירוע שבו הוא מואשם
לא ניתן לאיין את מסוכנותו באמצעות חלופת מעצר.

לאחר ששמעתי את באי-כוח הצדדים ואת העורר עצמו (באמצעות היועדות חזותית), הגעתי למסקנה כי לא נפל פגם בהחלטת בית משפט קמא, ועל כן אין עילה להתערבות בה.

המחלוקת המרכזית בתיק דנן היא בשאלת זיהוי של העורר כמי שתקף את המתלונן באכזריות באמצעות סכין וגרם לו לחבלות חמורות. בעניין הזיהוי קיימות מספר אינדיקציות הקושרות את העורר לאירוע ובהן זיהוי על ידי המתלונן, תיאור רכבו הייחודי על ידי עדים שנכחו בזירה, איכון מכשירו הנייד בקרבת מקום האירוע וסימני דם שנמצאו על פניו של העורר בשעה שנעצר, כשעתיים לאחר האירוע. בכל אלה די על מנת לבסס עוצמה ראייתית מספקת על מנת להביא למעצר עד תום ההליכים. בעניין ההחלטה שלא לשלוח את העורר בשלב זה לשירות מבחן לשם עריכת תסקיר, הרי שבהינתן המיוחס לעורר בכתב האישום, עברו הפלילי והתרשמותי מדבריו במהלך הדיון, לא מצאתי מקום לקבוע שבית המשפט קמא שגה בהחלטתו, לפיה זהו אחד מאותם המקרים שבהם ניתן להתרשם אף ללא תסקיר שירות המבחן, כי, לעת הזו, לא ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות חלופת מעצר.

לאור כל האמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ט בטבת התשפ"ג (12.1.2023).

ש ו פ ט